

βοήτου φιλοσόφου, περί τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς διαλέκτου ἁψις'. Ἐνετίησιν, 1796. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀνώνυμος μεταφραστὴς τοῦ φιλοσοφικοῦ τούτου βιβλίου εἶναι ὁ Ζακύνθιος Ἰωάννης Λίτινος.

(265) — Βιβλίον διηρημένον εἰς μέρη δύο· ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει ἐπιστολὴν τινα διαλαμβάνουσαν τινὰς διακρίσεις εἰς τὸ ποίημα τοῦ Κ. Βολτέρ· τὸ δὲ δεύτερον σχασμούς τινας περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς πτώσεως τοῦ δήμου τῆς Ῥώμης· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέν. ἁψις'. Ἐνετίησι, 1796. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ ποτὲ Δημητρίου Θεοδοσίου, νῦν Πάου Θεοδοσίου, εἰς 8^{ον}.

(266) — Ὁ Θεμιστοκλῆς· Ὅπερα, ἤτοι δρᾶμα ἡρωϊκὸν τοῦ κυρίου Μεταστασίου. Καισαρικοῦ ποιητοῦ· μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου παρὰ τοῦ κυρίου . . . νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα δαπάνη καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζῶη Λαμπανιτζιώτη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. 1796, Βιέννη, ἁψις'. ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότη· εἰς 8^{ον}.

(267) — Ἀληθὴς Ὅδος εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἤτοι Λόγοι παραινετικοὶ τρεῖς Πλουτάρχου, Χαιρωνέως περὶ ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. Ἰσοκράτους ῥήτορος περὶ χρηστοθηείας τῶν νέων. Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ περὶ οἰκονομίας. Μετὰ δύο κεφαλαίων ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἠθικῶν περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀνδρογύνου. Μεταφρασθέντες εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀπλουτέραν διάλεκτον διὰ κοινὴν ὠφέλειαν ὑπὸ Νικολάου Δημητρίου τοῦ Δαρβάρεως. Καὶ ἐκδοθέντες δαπάνη τοῦ ἀυταδέλφου αὐτοῦ Ἰωάννου Νικολάου. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότη. 1796, εἰς 8^{ον}.

